

Historien om ett körkort.

En döv agronom i Varatrakten har med anledning av att Svenska dövförförbundet ingått till regeringen med en framställning, att dövförför personer måtte kunna beviljas dispens för erhållande av körkort för motorcykel, meddelat ett och annat om sina bemödanden att få behålla ett för honom år 1923 utfärdat körkort för bil, som för en tid sedan blivit in-draget.

Agronomen är icke dövstum, men lider sedan 20—25 år tillbaka (är nu 38 år gammal) av en tilltagande hörselnedsättning, som utvecklats därhän, att han för närvarande endast med största svårighet förmår uppfatta tal. År 1923 sökte och erhöi han körkort för förande av automobil (året förut hade sådant erhållits för motorcykel) i enlighet med då gällande för-

De dövförföras kyrka i New York,

ordning år 1916, oaktat hans hörsel redan då var så nedsatt, att han icke kunde uppfatta någon viskning. Emellertid utfick han körkortet och har allt sedan dess fört eget motorfordon, först motorcykel och sedan 1925 bil, utan att det någonsin förekommit något som helst olyckstillbud eller förmärkts någon olägenhet därunder. Detta har också intygats av vederbörande landsfiskal samt av en mängd privatpersoner och yrkeschaufförer, som varit i tillfälle att iakttaga honom under trafik. Dessa hava alla intygat, att agronomen är en skicklig och hänsynsfull automobilförare.

För ungefär ett år sedan blev en polis i Göteborg av en händelse underkunnig om agronomens lyte. Det blev rapport, indragning av körkortet och indragningens överklagande.

Medicinalstyrelsen har med hänsyn till arten och graden av hörselnedsättningen ansett att den klagande vore olämplig som förare av motorfordon, och k. m:t har i enlighet härmed fastställt indragningen av körkortet.

Det ser sålunda mörkt ut för dövstumma motorcyklister att erhålla körkort, dess mera som medicinalstyrelsen i avgivet yttrande av Svenska dövstumförbundets ansökan avstyrkt att dispens utfärdas.
